

İsrail ve İlahi Hak Doktrini: Hayatta Kalma Direniş Gerektirdiğinde

“Barışçıl devrimi imkânsız kılanlar, şiddetli devrimi kaçınılmaz hale getirirler.”
- John F. Kennedy

Giriş: Hukuk Artık Korumadığında

Uluslararası hukuk, gücü dizginlemek için doğdu - savunmasızları korumak ve güçlüleri sınırlamak. Ancak İsrail ve Filistin meselesinde bu söz çöktü. Bugün hukuk, **işgalci için bir kalkan** ve **işgal altındakiler için bir kafes** olarak işliyor.

Filistinlilere, direnişin - barışçıl ya da silahlı - gayrimeşru olduğu söyleniyor. Silahsız yürüseler de, güçle direnseler de kınanıyorlar. Bu arada İsrail, güçlü müttefiklerin desteği ve güvenlik ile tarihi travma anlatılarıyla örtülerek uluslararası hukuku cezasızca ihlal ediyor.

Bu makale, **halkların**, devletler gibi, **yok edilme karşısında doğal bir savunma hakkına** sahip olduğunu savunuyor. BM Şartı'nın 51. Maddesi bir ulusun kendini savunma hakkını onayladığı gibi, **devletsiz ve ezilenlerin** de direnme hakkı tanınmalıdır. Barışçıl protesto ezildiğinde ve hukuk seçici olarak uygulandığında, direniş yalnızca haklı değil, aynı zamanda hayatta kalmak için gerekli hale gelir.

İsrail'in Hukuki Dokunulmazlığı ve Uluslararası Standartların Çöküşü

On yıllardır İsrail, uluslararası hukukun temel ilkelerini cezasızca ihlal ediyor. **Uluslararası Adalet Divanı (ICJ)**, Filistin topraklarının işgalini hukuka aykırı buldu. Devam eden yerleşim faaliyetleri **Dördüncü Cenevre Sözleşmesi'ni** ihlal ediyor. **Amnesty International** tarafından toplu cezalandırma olarak tanımlanan Gazze ablukası, bir insani kriz yarattı.

Bu bulgulara rağmen **gerçek bir sonuç** ortaya çıkmadı:

- 2024'te ICJ'nin İsrail ile ilişkilerin gözden geçirilmesi çağrısında bulunduğu danışma görüşüne rağmen **yaptırım yok**.
- Büyük Geri Dönüş Yürüyüşü ile ilgili, savaş suçlarına dair açık kanıtlara rağmen **ICC tarafından tutuklama emri çıkarılmadı**.
- Küresel güçler tarafından uluslararası kararların **uygulanması yok**.

Uluslararası hukuk yalnızca **evrensel olarak uygulandığında** işler. Zayıfları cezalandırıp güçlüleri koruduğunda meşruiyetini kaybeder. Filistinlilere hukuka uymaları söyleniyor -

ama hukuk artık onları korumuyor.

Büyük Geri Dönüş Yürüyüşü: Barışçıl Protesto Vurulduğunda

2018'de Gazze'deki on binlerce Filistinli, atalarının evlerine dönme hakkı ve ablukanın sona ermesi talebiyle barışçıl protestolar olan **Büyük Geri Dönüş Yürüyüşü'ne** katıldı. İsrail'in cevabı diyalog değil, keskin nişancı ateşi oldu.

2019'un sonuna kadar:

- **214 Filistinli öldürüldü**, bunların arasında **46 çocuk** vardı,
- **36.000'den fazla kişi yaralandı**, çoğu kalıcı olarak sakatlandı,
- **156 uzuv kesildi**,
- **27 kişi omurilik yaralanmalarından felç oldu.**

BM Soruşturma Komisyonu, vurulanların çoğunun **acil bir tehdit oluşturmadığını** ve İsrail'in davranışlarının muhtemelen **savaş suçları** teşkil ettiğini tespit etti.

Ve yine de - yaptırım yok. Tutuklama yok. Yargılama yok. Dünya başını çevirdi.

Barışçıl protesto kurşunlarla karşılanırsa, hangi ahlaki veya hukuki sistem şiddetsizlik talep edebilir? Bu durumda **direnış aşırılık değildir** - terk edilmişlerin son çaresidir.

İlahi Hak Doktrini ve Egemen Dokunulmazlığın Geri Dönüşü

İsrail'in tarihi Filistin üzerinde yalnızca Yahudi egemenliğini gerekçelendirmesi, genellikle yalnızca modern hukuka değil, aynı zamanda **kutsal bir vaade** dayanır - Tanrı'nın bu toprağı Yahudi halkına verdiği iddiasına. ABD'deki evanjelikler tarafından geniş çapta desteklenen bu teolojik iddia, hem politikayı hem de cezasızlığı besliyor. "*Seni kutsayanları kutsayacağım*" (Yaratılış 12:3) gibi ayetler, devlet şiddetini kutsal kılmak için kullanılıyor.

Bu, bir zamanlar kralların mutlak gücü haklı çıkarmak için kullandığı **ilahi hak doktrinine** yankılanır:

- Keyfi vergilendirme hakkı,
- **Ius primae noctis** (egemenin tecavüz hakkı),
- Birini **kanun kaçağı** ilan ederek tüm yasal korumalardan mahrum bırakma yetkisi.

O sistemde kral *hukukun kendisiydi* - ve direnenler **vatandaş değil**, suçlulardı. Bugün Filistinliler benzer bir gerçeğe karşı karşıya. İsrail, hukukun üstünde bir egemen gibi hareket ediyor. Sembolik direniş bile suç sayılan Filistinliler, **kanun kaçakları** gibi muamele görüyor - her türlü şiddetin uygulanabileceğı bir nüfus.

Bu Antisemitizm Değil – Siyonist Hak İddiasının Reddedilmesidir

Ama **bu Yahudilik değil**. Yahudilik adaleti öğretir, fethi değil. Peygamberler merhamet talep eder, hâkimiyet değil:

“Ben Rab’bim; seni doğrulukla çağırdım... seni halk için bir antlaşma, uluslar için bir ışık yapacağım.”
- Yeşaya 42:6

Gerçek Yahudi etiği, alçakgönüllülük, adalet ve ezilenlere empati gerektirir. Siyonizmin “seçilmişliği” **hak iddiasına** dönüştürmesi, Yahudiliğin bir uzantısı değil - ona **ihanettir**.

Genetik Köken ve Dönüş Yasası: Modern Bir Teolojik Çelişki

İsrail’in **Dönüş Yasası (1950)**, bir Yahudi büyükanne veya büyükbaba sahibi olan veya din değiştiren herhangi bir Yahudi’ye - kendileri veya ataları o topraklarda hiç yaşamamış olsalar bile - göç etme ve vatandaşlık alma hakkı tanır. Buna karşılık, 1948 ve 1967’de sürülen ve birçoğu Filistin’deki kökenlerini bin yıllar öncesine kadar izleyebilen Filistinlilere **dönüş hakkı yasaklanmıştır**.

Bu politika, Yahudi zulmüne bir yanıt olarak sunuluyor. Ancak teolojik alt tonları **ilahi hak** düşüncesini yansıtır: bazı insanlar dini kimlikleri nedeniyle toprağa *hak sahibidir*; orada doğanlar bile bu hakka sahip değildir.

Genetik araştırmalar bu iddiayı çürütüyor. **Filistinli Hristiyanlar** ve birçok **Filistinli Müslüman**, genomik çalışmalarla Kenanlılar ve erken İsraililer de dahil olmak üzere **eski Levant popülasyonlarının doğrudan torunları** olduklarını gösterdiler. Toprakla bağlantıları **daha derin, sürekli ve yere dayalıdır**.

Dolayısıyla, Dönüş Yasası yalnızca ayrımcı değil - aynı zamanda tarihsel olarak geriye dönüktür. **Teolojik veya diasporik iddialara** sahip olanlara ayrıcalık tanır, ancak **ataların sürekliliğine** sahip olanlara dönüşü reddeder.

Direnış Bir Haktır: Hayatta Kalma ve Kendi Kaderini Tayin

BM Şartı’nın 51. Maddesi, tüm ulusların **doğal bir kendini savunma hakkına** sahip olduğunu onaylar. Peki ya devletsiz halklar? Kuşatma altındaki bir nüfus ne olacak?

Filistinliler askeri bir tehdit değil. Onlar, şu sorunlarla karşı karşıya olan **devletsiz bir halktır**:

- Askeri işgal,
- Bölgesel parçalanma,

- Sistematik mülksüzleştirme,
- Etnik temizlik.

Su, sağlık hizmetleri, eğitim ve temel hareket özgürlüğü onlara reddediliyor. Çocukları askeri mahkemelerde yargılanıyor. Barışçıl protesto yaptıklarında vuruluyorlar. Askeri olarak direndiklerinde terörist olarak adlandırılıyorlar.

Bu bağlamda direniş bir lüks değil - **biyolojik bir zorunluluktur**. Bu hayatta kalmaktır.

Hukuk Adaletsiz Olduğunda: Kahraman Olan İsyancılar

Tarih boyunca, yasalar zalimleri koruduğunda ve ezilenleri suçlu ilan ettiğinde, direniş bu yasaları kırdı - ve dünyayı değiştirdi:

- **Nelson Mandela**, terörist olarak hapsedildi, daha sonra Nobel Barış Ödülü'nü kazandı.
- **Rosa Parks**, sivil itaatsizlikten tutuklandı, bir hareket başlattı.
- **Claus von Stauffenberg**, Hitler'i öldürmeye çalıştığı için idam edildi, şimdi bir kahraman olarak onurlandırılıyor.

Kralların çağında **isyancılar kanun kaçağıydı** - tüm haklarından yoksun bırakılmış, devlet tarafından avlanmıştı. Ama bu isyancılar **egemen dokunulmazlığı** sona erdirdi ve modern adaleti doğurdu.

Hukuk halka hizmet etmediğinde, isyan suç değildir - **temeldir**.

Sonuç: Bahanelerin Sonu, Adaletin Geri Dönüşü

Sıkça söylenir ki İsrail, Holokost travması üzerinden anlaşılmalıdır. Korkularının zulümde köklendiği ve sertliğinin savunmacı bir refleks olduğu iddia edilir. Gerçekten de hukuk genellikle geçmişi dikkate alır - bir yargıç, sanığın şiddet dolu çocukluğunu değerlendirebilir.

Ama Holokost'tan bu yana **77 yıl** geçti. İsrail, travmatize olmuş bir çocuk değil - milyonları işgal eden nükleer silahlı bölgesel bir süper güçtür.

Travma davranışı açıklayabilir. **Ama sonsuza dek mazur göstermez.**

Travmatize olmuş bir birey zalim olduğunda, hukuk devreye girer. Travmatize olmuş bir devlet tekrarlayan bir suçlu olduğunda, dünya harekete geçmelidir.

Uluslararası hukuk bir anlam ifade edecekse, **herkese** uygulanmalıdır. Barış mümkün olacaksa, **adaletle** başlamalıdır. Ve barışçıl yollar tıkandığında - hukuk bir baskı aracı haline geldiğinde - **direniş bir görev olur**.

O zaman geri mücadele etmek bir suç değildir. Bu **ahlaki bir yükümlülüktür**. Bu **bir hayatta kalma eylemidir**. Bu, **kanun kaçağının adil olduğu andır**.